

אקרופוליס

כתב עת בנושא פילוסופיה, תרבות והתנדבות

NA
אקרופוליס החדשה
פילוסופיה • תרבות • התנדבות

גיליון 60 • אביב 2015

אשדוד • גבעתיים • חיפה • ירושלים • כפר סבא • קריות • ראשון לציון • תל אביב

www.newacropolis.org.il

תוכן

- 4 **לנצח בחיים**
דליה שטיינברג גוזמן, המנהלת הבין-לאומית של אקרופוליס החדשה
- 8 **האביב מת - יחי האביב**
פייר פאולין, מנהל אקרופוליס החדשה בישראל
- 12 **פירמידת התרבות**
דרור יוספאן
- 20 **שושנת פלאים**
נרית ארבי
- 24 **קדימה, הסתער!**
סער עציוני
- 30 **"אני" השמנה**
ענת מולוידזון

צילום שער וגב העיתון:
אביטל ולץ
lililoft.com

תוכן המאמרים והמודעות בעיתון על דעת הכותבים ובאחריותם בלבד.

www.newacropolis.org.il

עורכת העיתון: יסמין פיאמנטה **עיצוב גרפי:** נסטיה סורוקה
עריכה לשונית והגהות: אילן גולדשטיין, יפעת קלוגר ושרון ארבל
עיתון אקרופוליס החדשה, עמותה ללא
מטרות רווח מספר 58-012-144-0
רישיון עמותה מספר 2225 **מנהל העמותה:** אלון ברזילי
אי-מייל **מערכת:** magazine@acropolis.org

דבר העורכת

אביב זה, הינו זמן של בחירה. סביבנו תהליכים עולמיים המונעים על-ידי בערות, שנאת זרים ופחד מהשונה.

העולם מיטלטל בין כוחות החורף לכוחות האביב, וגם האדם מיטלטל בין כוחות החורף שבתוכו לכוחות האביב; בין כוחות המוות שבתוכו לכוחות החיים; בין כוחות החושך שבתוכו לכוחות האור. כיצד נבחר?

האם נבחר מתוך מהותנו הגבוהה המשותפת, מתוך ההכרה שלנו ברוח האדם, מתוך יופיו ומורכבותו של כל אדם שאנו באים איתו במגע - גם אם חזותו, הרגליו או דעותיו שונים משלנו? או האם נאפשר לאשליית הנפרדות לנצח את האהבה ולפלג בינינו, ולא נצליח לראות כי האור הבוקע מעיניו של האדם העומד מולנו - יהיו דתו, מינו, גזעו או מוצאו אשר יהיו - הוא אותו האור הבוקע מתוך נשמותינו שלנו? זו בחירה קשה, כי ערפל של דעות קדומות, אמונות מושרשות ופחד אופף את האנושות היום.

טבענו הוא אחד. אנו בני ובנות אדם. לכולנו תקוות, חלומות ושאיפות. כולנו יכולים לבחור באביב פנימי, בלידה מחדש מתוך החושך הממלא את עולמנו, אל זיכרון של מהות משותפת. האם נדע לבחור?

קריאה מהנה,
יסמין פיאמנטה

"אהבה היא המפתח הפותח את הדלת המובילה אל המציאות המוחלטת"
מרסין לותר קינג

ביוון העתיקה הייתה האקרופוליס החלק הגבוה ביותר של העיר. עבורנו מסמל השם אקרופוליס את החלק הגבוה ביותר בתוכנו, המקום שבו מתאפשר המפגש בין עולם החומר לעולם הרוח. אקרופוליס שבתוכנו היא השאיפה שלנו להכרה אנושית רחבה וגבוהה יותר.

לנצח בחיים

דליה שטיינברג גוזמן, המנהלת הבין-לאומית של אקרופוליס החדשה

ההיסטוריה היא כמו קטלוג אשר מופיעים בו בגוונים שונים, בהתאם לאור הנופל עליהם, הרעיונות השונים היוצרים את סגנון החיים של האדם. לכל תקופה מאפיינים משלה במשעול המתמשך של החיפוש האנושי. בני האדם מושפעים ממאפיינים אלה ומצייתים להם בנאמנות. מה שמקובל על-ידי הרוב הופך עם הזמן לחוק, ומתקבעות מוסכמות שכוחן גדול אפילו יותר מזה של חוקים. ההצלחה היא אחד ממאפיינים אלו. מאז ומתמיד "הצלחה" הייתה מטרה, אף שהגדרתה משתנה מעת לעת. דבר שהצביע על ניצחון במאה הקודמת או בעשור הקודם יכול להיות פס היום כגעגוע נוסטלגי והזוי. שאיפות חדשות תופסות את מקומן של הקודמות, אך דבר אחד נותר קבוע: הרצון להצלחה, הצורך לנצח. אך עשיית המעשה המקובל והמוערך על-ידי כול, בגבולות הממסד, הופך אותנו לחלק ממסה אחידה שבה לעולם לא נוכל להגיע להצלחה, גם אם ננסה לחפשה בדרכים אחרות.

עמודים על עמודים של סטטיסטיקות מתפרסמות בעיתונים השונים. ברור שכיום ה"ניצחון" מוגבל ליוקרה כלכלית או לכוח חברתי, שמהם צצות צורות נוספות של כוח, שבתורן מעצים גם הוא את היוקרה. ברור גם שהמחקר, המדע, האמנות וההבנה מקבלים מקום קטן יותר ויותר. הידיעה היא רק עישור יפה, שמלבד

מקרים יוצאים מהכלל, מתלווה ליוקרה של מעמד חברתי המבוסס על עושר כלכלי. אין זה פלא, אפוא, ששאיפותיהם של הצעירים ממוקדות בנוסחאות אלו להצלחה. ברצונם לזכות בהצלחה בחברה שבה הם חיים, ולא למצוא את עצמם בשוליים. כיום העתיד מתמקד בנקודת המבט הזאת. היום נדמה שכל ייעוד מלווה בשאלון הבוחן את מידת הכדאיות שלו, בהקשר של כוח ועושר. טיפוח קריירה ייעשה מתוך מחשבה על אפשרות של הצלחה מהירה ופורייה ומיקום חברתי יציב. אך לא כל הנוצץ זהב הוא. הרי אם נוסחאות אלו לניצחון בחיים היו אמיתיות, אנשים רבים היו צריכים להיות מאושרים יותר. ניצחון מסוג זה אינו ערובה לאושר. ישנם אנשים שיש להם הכול, ובכל זאת אותן הסטטיסטיקות הקובעות את רמות ההצלחה, אינן מצביעות על אושר אלא על תמונה כוללת של לחץ. ישנה עלייה בשיעור הדיכאון, החרדה, חוסר הסיפוק, הבדידות, התוקפנות, השיעמום, השחיתות ועוד מצבים פסיכולוגיים אשר אינם מצביעים על אושר.

האם אנשים אלו אינם מנצחים? ואולי ניצחונם אינו שלם, ואינו ממלא את כל חייהם? הם נלחמים במלחמה יום-יומית, שאינה מובילה לשום מקום. האם ייתכן שעלינו לשקול צורות יעילות יותר של ניצחון, גם אם הן אינן עולות בקנה אחד עם מה שמקובל? אנו נמשכים, ללא ספק, לעבר צורות אחרות

של ניצחון. אחת השאלות המעסיקות רבים מן האנשים, היא מדוע משך קיומם של הדברים שאנו משיגים וחושבים שיתקיימו לנצח, הוא קצר כל כך. אנו זקוקים להצלחה, קטנה ככל שתהיה, שלא תיעלם ברגע; כזו שתותיר לפחות מנה קטנה של סיפוק ושלווה.

אנו מציעים מפתחות פשוטים יותר להגיע לניצחון אנושי יציב בשטחים מגוונים – ניצחון הקשור לחלומותינו ולשאיפותינו. ברור שלא די לחלום כדי להפוך למנצחים. יש לפעול, יש לדעת לקיים פעילות בריאה המבוססת על כוח רצון. לא לפעול רק לשם הפעולה, אלא לבחור במעשים הטובים והנכונים ביותר. העצה העתיקה, "דע את עצמך", לא איבדה מנכונותה. אפשר להזיק גם בעבודה מועילה אם איננו יודעים מי אנו, מהם כישורינו ומהן יכולותינו. ברגע שנדע לזהותם, עלינו לאמנם כדי לממשם בעשייה היעילה עבורנו ועבור הזולת; לעשות היטב את כל הפעולות שאנו מתחייבים אליהן, לא רק למען תמורה שאולי נקבל, אלא עבור הסיפוק שבידיעה שבחנו את יכולותינו. לדעת לעבוד על מה שיש, אך בו-בזמן לא להתפשר ולחפש אחר ביצוע טוב יותר.

אל לנו להיכנע לבעיות או לקשיים הנקרים בדרכנו. להיפך, עלינו להשתמש בדמיון כדי למצוא פתרונות ומוצא; לראות את הקשיים כמבחנים לאינטליגנציה ולרצון שלנו, ובמקרה הגרוע ביותר, להפוך את הכשלונות להזדמנויות להתחלה חדשה.

החיים מלאים בהזדמנויות. עלינו ללמוד לנצלן, אך אם נתהלך בעיניים עצומות לא נגלה אותן. אם נאטום את לבנו ונעסוק רק בקונפליקטים שלנו, תוך התעלמות מאלף הדלתות שהמבוך מעמיד לכאורה בפנינו – נבזבז אנרגיה ולא נצא מן המערבולת הזאת.

עלינו לחנך את עצמנו לאהוב בכל יום יותר, כי זו הדרך הטובה ביותר להבין אנשים; עלינו לעזור לאחרים בשמחה ובנדיבות – זו הדרך הטובה ביותר להרגיש טוב עם עצמנו; עלינו לחפש את משמעות החיים ולנסות למצוא את המשמעות בחיינו אנו, ובכך להמשיך את רוח החכמה ואת הערכים שכבשנו; עלינו לשפר בכל יום את מעשינו, לשפר ללא לאות את הסובב אותנו, לייפות כל פינה סביבנו; להאיר את המקומות הפנימיים והחיצוניים שבהם אנו נמצאים.

מי שיצליח ליישם מפתחות מעטים אלו, יהיה אדם בטוח בעצמו, אדם מסופק, אשר הסיפוק מזין אותו. מי שיצליח לעשות זאת, הוא המנצח האמיתי. ואף על פי שלא תודו בכך, כי האפנה אינה מאפשרת לכם, כולנו היינו רוצים סוג כזה של הצלחה.

המאמר פורסם לראשונה בגליון מס' 42 של כתב העת אקרופוליס, ספטמבר 2010

אירועים בסניף קריות

הרצאה "האלכימאי" – מדוע ספרו של פאולו קואלו מהדהד ומשפיע עלינו?

"האלכימאי", ספרו של פאולו קואלו, מעניק לנו הזדמנות להפגש עם חכמה פשוטה המהדהדת בכל אחד מאיתנו. לכולנו חלומות שנטשנו, לכולנו רגעים של יאוש ולכולנו לפעמים יש פחד מכישלון. אך השאלה האמיתית היא, במי מאיתנו יש את הדחף למסע? מי מאיתנו יעז להיות האדם שהוא יכול להיות באמת? דרך קטעים ממסעו של סנטיאגו, גיבור הספר, ודרך מפגש עם מושגי מפתח מחכמת המזרח והמערב, נתוודע למסע שעל כל אדם לעבור.

מחיר ההרצאה: 30 ש"ח

9.3.15 יום ב' בשעה 20:00

הרצאה: מסתורין וחניכות לאמת. על הקשר העתיק בין האדם לטבע

מהם חוקי הטבע הגלויים והנסתרים?

כיצד הם משפיעים עלינו?

מהי ה"חניכות למסתורין" וכיצד היא קשורה לפילוסופיה?

על חכמת החיים של התרבויות העתיקות, על זמן קדוש וטקס, ותפקידו המיתי של המורה.

כיצד נוכל להכיר טוב יותר את החיים, כדי להכיר טוב יותר את עצמנו?

מחיר ההרצאה: 30 ש"ח

27.3.15 יום ו' בשעה 17:00

יריד יד שנייה

הזדמנות להתחדשות זולה וירוקה לקנות בזול ולשמור על הסביבה – הזדמנות לתת ערך נוסף לקנייה שלך!

מגוון של חפצים לבית, בגדים, תמונות וכו'.

29.5.15 יום ו' בשעה 10:00

סניף קריות, שד' גושן 83 קרית מוצקין טל' 04-8402660

הרצאות בסניף ראשון לציון

אמנות האושר

אושר אמיתי אינו תולדה של מזל או נסיבות זמניות ואינו תלוי בהשגת דברים חומריים. המפתח לאושר נמצא אצל כל אחד מאיתנו, אם רק נעיז לחפשו באמת. הרצאה מרתקת על פי ספרו הידוע של הדלאי למה.

13.3.2015, יום ו', בשעה 15:00

דרכו של הסמוראי

על המשמעות המקורית של קוד הבושידו וחיי הכבוד של הלוחמים. נרחיב על ההתייחסות המיוחדת של הסמוראים למוות ולדרך בה בחרו לחיות את החיים, וכן על עקרונות עתיקים שעדיין נכונים עבורנו היום.

24.4.2015, יום ו', בשעה 15:00

מחיר הרצאה 30 ש"ח

רח' תרמ"ב 22 ראשל"צ טל' 03-9561002

הרצאות בסניף גבעתיים

רק בגלל הרוח!

סדרת הרצאות על הקשר בין מנהיגות לבין דרך של התפתחות רוחנית

אמנות האושר – הדלאי לאמה

"האושר אינו דבר שמגיע מן המוכן, הוא נובע ממעשיך".

איש הרוח ומנהיג העם הטיבטי, מלמד אותנו אודות האושר והחכמה שאינם תלויים בנסיבות המשתנות של החיים. הרצאה על מנהיגות שנובעת מכיבוש עצמי, בהשראת עקרונות מהבודהיזם הטיבטי.

15.3.15 יום א' 20:00

להנהיג באהבה – מהאטמה גנדי

"התיקון של היחיד הוא התיקון של החברה". מנהיג מעורר השראה שהביא למהפכה חברתית בלתי אלימה, באמצעות כוח רצון, אהבה ואינטליגנציה.

נראה כיצד דוגמה אישית נכונה הופכת לכוח משפיע ומחולל שינויים ונלמד מהמסע של גנדי על התהליך הפנימי האפשרי לכל אחד מאיתנו.

12.4.15 יום א' 20:00

חופש פנימי – נלסון מנדלה

"להיות חופשי זה מעבר ליכולת להסיר שלשלאות או אזיקים. חופשי הוא מי שחי תוך כיבוד החופש של אחרים". נלסון מנדלה – האדם שחומות בית הכלא לא מנעו ממנו את החופש להלחם עבור צדק חברתי. לוחם ללא חת שהכיר בכוחה של החמלה והמחילה, נלמד כיצד ניתן לגבור על כל מכשול בדרך לאחדות.

31.5.15 יום א' 20:00

מחיר כניסה: 30 ש"ח להרצאה בודדת, 75 ש"ח לשלוש הרצאות. אקדופוליס בגבעתיים: יצחק שדה 7 (פינת גולומב) טל. 03-5445115

האביב מת – יחי האביב!

פייר פאולין, מנהל אקרופוליס החדשה בישראל

דוגמה נוספת, וכך מדי שנה, ב-21 במרץ, בלילה שבו היום והלילה שווים באורכם, המתינו האצטקים באותו האופן לחזרתו של האביב.

היום אנו תופסים אמונות עתיקות אלו כביטוי של בורות. אנו בטוחים בוודאויות שלנו, אשר אומרות לנו שהאביב יחזור מדי שנה בבוקר שלאחר יום השוויון, אבל אנו מגבילים את הבנתנו להיבט החומרי בלבד של האביב. אנו תופסים את חוקי הטבע רק במופעים הפיזיים שלהם, ושוכחים כי לבני התרבויות המסורתיות העתיקות הייתה הבנה רחבה הרבה יותר מזו שיש לנו, של היחסים בין האדם לטבע.

התרבות ה"גלובלית" אשר בנינו מאופיינת בשורשיה המטריאליסטים. השבר הראשון אירע לפני זמן רב, כאשר בעיר היוונית העתיקה אתונה אישר אריסטו כי "האלים" – כלומר החלק הרוחני, הבלתי נראה של המציאות – קיימים, אך הם אינם פעילים בעולם. לפני אריסטו ועד תקופתו של אפלטון, ההבנה הרווחת הייתה כי המציאות היא אחת, וכי כל פעולה יש לתפוס כבעלת אספקט חומרי נגלה, אך מעבר לכך, גם כבעלת משמעות פסיכולוגית ורוחנית.

אריסטו לא שלל את ההיבט הרוחני של הטבע, אבל הוא שלל את ההשפעה של היבט זה על ההחלטות האנושיות. כתוצאה מכך, שורש כל ההחלטות שלנו וההבנות שלנו הפך להיות השכל, המוח הרציונלי. אך זה היה רק השבר הראשון. יותר מ-2,000 שנים חלפו מאז אריסטו, ובמקום לעמוד על זכותנו הטבעית לקבל על עצמנו מחדש אחריות רוחנית, האנושות ממשיכה תהליך של ניכור מהאחדות הטבעית, ונופלת יותר ויותר אל

האצטקים העתיקים האמינו כי האנושות אחראית להמשכיותו של הסדר הטבעי של העולם. בכל בוקר הם היו ממתינים לראות אם השמש תעלה שוב, וכאשר הופיעו הסימנים הראשונים של השחר החדש, הם ידעו כי האדם לא נכשל במשימתו, ומימש את האחריות שלו.

המחזור היומי של 24 שעות הוא הקטן ביותר והקל ביותר לניהול. היקום מתפתח במחזורים, ולא באופן ליניארי, ולכן אנו מבינים כי ישנם מחזורים רבים נוספים, שונים בהיקפם, אבל זהים במהותם. מחזור השנה שבו ארבע עונות הוא

תוך המטריאליזם, מרחיבה את ההפרדה ואינה מבחינה עוד בין חיים לבין הישרדות. איבדנו את הקשר אל העדין, אל הבלתי נראה. איבדנו את שורשינו הרוחניים, את היותנו חלק מהטבע, מהיקום. בעבר נחשב האדם למיקרו-קוסמוס, שיש בו כפוטנציאל את כל התכונות ואת כל המעלות של היקום עצמו. היום אנחנו מתפתחים רק "בתוך" הקוסמוס, אך איננו מודעים יותר להיותנו חלק מהקוסמוס עצמו. איבדנו את כבודנו; איבדנו את האתיקה שלנו, את המוסר שלנו. שכחנו כי כיצור החי המודע היחיד (או לפחות המודע ביותר) המתגשם בגוף פיזי, יש לנו אחריות, יש לנו משימה מקודשת: לתחזק את הקוסמוס, לשמר אותו ולדאוג שיפעל, גם מעבר לביטויים הפיזיים הגלויים שלו. המודעות וההכרה הן מתנות, אך הטבע

אינו מעניק דבר ללא סיבה. ישנו מחיר, ישנה מחויבות מוסרית לאלו אשר קיבלו את מתנת ההכרה והמודעות: לנו, לאנושות. אני מאמין שאם קיבלנו מודעות, זה לא רק על-מנת שנצליח לשרוד כאינדיבידואלים, אלא על-מנת שנהיה שומריה של האחדות, שומרי החיים. את החיים אי אפשר לפצל, אי אפשר להפריד. לחיים יכולות להיות צורות ביטוי נגלות רבות, אך הם תמיד אחד במהותם. זו הסיבה שבגינה עלינו לתבוע את זכותנו הטבעית לאחדות, את זכותנו לחיות, ולא רק לשרוד. לחיות פירושו להכיר את המקורות שלנו ואת תכליתנו ויעדנו. להבין את משמעותה של אבולוציה, לקבל על עצמנו את האחריות של היותנו בני אדם, לפתח את המעלות ואת מה שצריכה האנושות להיות: אחת, ללא נפרדות. אין

נוכל לקבל על עצמנו את האנושיות שלנו, אם אנו מונעים באובססיות על-ידי הצרכים והתשוקות האגואיסטיים שלנו ומתייחסים לאחינו ולאחיותינו בני האנוש כאל יריבים, ואפילו כאיום על שאיפותינו האישיות? בכנות, אני לא בטוח שהאביב ישוב, בשל העובדה הפשוטה שזנחנו מזמן את משימתנו לתחזק את הסדר הטבעי. עולמנו מפולג, שבור. בני האדם מונעים על-ידי אגואיזם ודעות, ולא על-ידי חכמה ואלטרואיזם. למעשה, אין יותר חיים, רק רמז, רשמים קלושים של האחדות שהייתה בעבר. החיים מתים! ונדמה שהאנושות מתקרבת לאט אך בטוח לנקודה שאין ממנה חזרה. האם באמת מאוחר מדי? האם האביב לא ישוב? בכנות, אינני יודע. אני רוצה להעביר מסר של תקווה, אבל אינני רוצה לשקר, לא לכל אחד מכם ולא לעצמי. אם מתבוננים על מצבה האמיתי של תודעתה של האנושות, לא נראה שאנו מוכנים עדיין לאחד מחדש את החלקים של מה שהיה פעם "אחד" – כמו גופתו של אוזיריס במיתולוגיה המצרית. לא נראה שאנו מוכנים להיות שוב שומרי הסדר הטבעי, וכך, לא נראה כי האביב ישוב. האביב הוא תקווה. האביב הוא תקופה של רנסנס, של לידה מחדש. ה-21 במרץ יגיע השנה, בככל שנה, אבל כל עוד בני האדם ימשיכו להיות מונעים באופן אינדיבידואלי מהרצונות, מהתשוקות ומהאגו שלהם, אין תקווה רבה שאפשר לצפות לה. כל עוד בני אדם ימשיכו לבחור מחדש במנהיגים לא יעילים ולא מוכשרים, אשר הוכיחו פעם אחר פעם כי הם לחלוטין אינם מסוגלים לכל חזון פוליטי אמין, וכל עוד בני אדם ימשיכו ללכת

אני מאמין שאם קיבלנו מודעות, זה לא רק על-מנת שנצליח לשרוד כאינדיבידואלים, אלא על-מנת שנהיה שומריה של האחדות, שומרי החיים. את החיים אי אפשר לפצל, אי אפשר להפריד.

אחריהם באופן קולקטיבי, אנו נמשיך לטבוע בים של חושך. עתידנו הקולקטיבי נראה חשוך יותר מדי שנה, מורכב יותר ויותר מפנאטיות, מאלימות, מבערות ומסבל. האם העולם הזה ראוי להישמר? האם האביב יכול לשוב? אולי. אולי עוד לא מאוחר מדי. אני חושב שאיש אינו יכול להבטיח דבר, אך כמו שנאמר, "כל עוד יש חיים, ישנה תקווה". הפעם, זו עלולה להיות התקווה האחרונה שלנו. עבר הזמן בו יכולנו לחשוב שטבעם של הפוליטיקאים מספיק. הטבע ממחין לנו עכשיו שנגיב, שנפעל, שנקיים את חלקנו בעסקה עתיקת היומין ונסייע בתחזוקת העולם. באשר לפוליטיקאים הנוכחיים, כל עיסוק במה שלא נוגע לאינטרסים הפרטיים שלהם מעולם לא היה חלק מהאג'נדה שלהם. כך שהזמן הזה הוא הזמן שלנו. זו ההזדמנות שלנו. הזמן של כל אחד, ושל אף אחד. הזמן שבו על כל אחד ואחת מאיתנו לומר "מספיק", ולהפוך את עצמו למגדלור של אור, כי ברור שההארה לא תבוא מבחוץ, אלא רק מתוכנו. זוהי בדיוק מהותה של הפילוסופיה: פילוסופיה היא דרך של חיים! זהו הזמן לבחור בין בערות לבין חכמה, בין חושך לבין אור. בין דעות לבין פילוסופיה. זהו הזמן לבחור אם לקבל את מותו של האביב, או אם להחיות אותו מתוך מעמקי הכרתנו שלנו. זהו הזמן שבו עלינו להפוך להיות מה שאנו שואפים להיות: בני אדם, לא עבדים. זהו הזמן לאחדות. זהו הזמן להתחדשות. זהו הזמן שלנו – זהו האביב שלנו, זהו העולם שלנו. זהו הזמן לחגוג מחדש את הולדתו של האביב. האביב מת – יחי האביב!

פירמידת

התרבות

דרור יוספאן

מאז ומעולם תר האדם אחר תשובות. דחף עז קרא לו לדעת את מקור כל הדברים ולחשוף את סודותיו של הטבע. הרצון לדעת נובע מצורך קיומי של הפרט ושל החברה להעניק משמעות וכיוון לחיים. החיפוש אחר תשובה הוליד אסכולות רבות, וככל שחלף הזמן הפכו האסכולות למנוגדות במקום שיתקברו זו לזו. הבולטות ביניהן הן הדת והמדע. היות שכל אחת מן האסכולות נקטה בגישה דוגמטית וכן תבעה לעצמה בעלות בלעדית על האמת, התפתחה ביניהן עוינות.

במאמר זה ננסה להציג הצעה אחרת, שהנחת היסוד הבסיסית שלה איננה מפרידה בין האסכולות השונות, אלא טוענת שהן משלימות זו את זו, ואף אינן יכולות להתקיים האחת בלעדי השנייה. לשם כך נתייחס לארבעת היסודות המרכזיים של הציביליזציה, העוברים מדור לדור ואוצרים בתוכם את הניסיון המאפשר את בנייתה של כל תרבות מתוקנת. יסודות תרבותיים אלה כוללים גם את מגוון האידיאולוגיות, שמטרתן הראשונית היא ההשתוקקות לאמת.

דמו לעצמכם פירמידה בעלת בסיס מרובע. בסיסה של הפירמידה מייצג את המסורת המרכיבה את אותה תרבות, וארבע הפאות הזהות של הפירמידה מייצגות את **המדע, הדת, האמנות והפוליטיקה**. ארבע הפאות מסמלות את היסודות המרכזיים של כל ציביליזציה, ולכל אחת צורה גאומטרית מדויקת וזהה לשכנותיה, מה שמרמז על חשיבותם הזהה של מושגים אלה בביסוסה של תרבות חזקה. קשה לראות כיצד הקצוות האידיאולוגיים

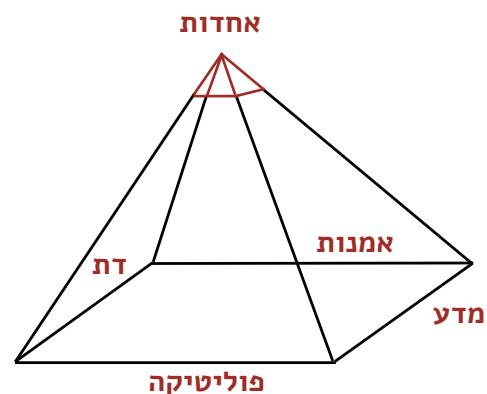

היחסי. עם הבנה זו, ייתכן שתפוסת האחד שלנו תהיה אחרת, הוליסטית, ומכילה את הפן המדעי והאוניברסלי-רוחני כאחד. על המדע להיות נטול דעות קדומות, ומצריך מאלה הרוצים ליישמו זהות מוסרית ורוחנית משוחררת מנסיבות אפנתיות ומאינטרסים. עלינו לחקור תהליכים שבטבע על-מנת שנוכל להתקרב אליו ולא לנצלו, ולפתח ענווה היודעת כי רב הנסתר על הנגלה.

הדת

הדת היא היסוד המחבר בין האדם לבין עצמו, בין הדבר הקטן והמוחשי ביותר ועד האל, שאיננו יכולים לתפוס בצורה שלמה. **לכן, כל מה שיוצר הפרדה, אינו שייך לדת.**

לצערנו, אנו עדים לכך שמוסדות דתיים, מדתות שונות וממקורות אתניים מגוונים, פועלים מתוך מניעים אנוכיים ותובעים בעלות בלעדית על האמת. בניגוד לכך, הדת האוניברסלית מאחדת את מגוון הביטויים האנושיים, אשר שורשיהם מצויים בחיפוש הכן אחר חידת האל. המעשה הדתי חייב לשאת ערכים של מוסריות, טוהר ואתיקה, ללא ביטויים של קיצוניות והתייחסות לדת ספציפית כזו או אחרת. בשיחה מקרית עם חסיד של זרם דתי גדול ומרכזי בארצנו, התייחס האיש לחשיבותה של הסולידריות, אחווה בין אנשים ואהבת האל,

של המדע, הדת, האמנות והפוליטיקה נפגשים, אולם ההיסטוריה מלמדת שתרבויות מפוארות מן העבר התייחסו אליהם כאל אמצעים משלימים בדרך אל "האחד". החכמים המקודשים היו אנשי מדע ורוח, כמו גם אמנים ומנהיגי העם. הדרך האקלקטית נחוצה כל כך לשואפים לחכמה, ובכוחה לפרק את גורמי ההפרדה והקיצוניות המסתירים את האחדות האוניברסלית המצויה בכול – באמונה הכנה בכוח עליון, בחקר הגרעין, בטוהר שבאמנות, ובמעשה הפוליטי החורג מגבולות האגו והאינטרס האישי. בזמן שבו השטחיות היא שליטה בלתי מעורערת והשפעותיה ניכרות בכול, ננסה לנקות את המושגים ממאפייני התקופה ונתייחס אליהם כפי שהם, מנקודת מבט פילוסופית השואפת לחכמה.

המדע

ההיסטוריה של המדע מלמדת כי האמת המדעית משתנה, ואקסיומות נחרצות המסבירות את המציאות מנופצות על-ידי ממצאים חדשים המשנים סדרי עולם, אשר דורות שלמים ביססו עליהם את חייהם. בתקופות מסוימות נקבע כי כדור הארץ הוא מרכז היקום וכי השמש וגרמי השמים נעים סביבו. היום ברור לכול שהמציאות שונה, וכתוצאה מכך השתנו דברים רבים בנוגע לאורח חייהם של בני האדם, בתוכם אנשי המדע שאינם חפים משגיאות.

התפיסה הפילוסופית מציעה מדע המשמש גשר בין מה שאנו מכירים במציאות הנתפסת על-ידי החושים, אל המקור הרוחני, שאינו ניתן למדידה. תורת הנסתר מסבירה שקיים **רק דבר אחד**, וכל מה שאנו מכירים הוא השתקפות שלו. קביעה זו אינה פשוטה לעיכול, אך אם נחבר אותה לעובדות, כמו למשל מבנה האטום, אשר זהה במאפייניו המרכזיים בכל סוגי החומר והיסודות הכימיים, נראה שאין הבדלים מהותיים בין מבנה האטום למבנה של מערכת שמש, מלבד גודלם

אם נתבונן בדתות פנימה, מעבר לצורות הפולחן החיצוניות, נגלה שיש מקור אחד המשותף לכולן.

דברים יפים כשלעצמם. כאשר ניסיתי לחבר בין אלה, לבין דתות ותפיסות אחרות, אותם ערכים יפים שהציג בלהט איבדו את תוקפם בטענה שאנו עם נבחר, ואילו שאר העמים כופרים. אם כן, מה טיבה של אמונה זו? הדת עונה על צורך שורשי הקורא לאדם לפתח תחושה של חיי נצח, חיבור לאינטליגנציה של הטבע, ומעל הכול, להעיר בתוכו את האהבה ולעודדו לגלות את הטוב והאצילי. בזמן שאני כותב את המילים הללו מתפרסמים בעולם מקרים של עריפת ראשים ומעשי טיהור אתני מזעזעים על רקע דתי. עלינו ללמוד להסכים לכך שהדתות הן רק התאמות של אמת אוניברסלית תקפה לצורכי תרבות ולתנאים היסטוריים משתנים. אם נתבונן בדתות פנימה, מעבר לצורות הפולחן החיצוניות, נגלה שיש מקור אחד המשותף לכולן. כשצורות הפולחן קודמות למהות הפנימית של הגורם המאחד והאוניברסלי, עבודת האל הופכת לעבודת אלילים. העיקרון הפילוסופי מזמין להעמיק את חקר הדתות, המדעים, האמנויות והפילוסופיות השונות וליישב סינתזה שתכלול את הטוב ביותר, ותניח בצד את האינטרסים יוצרי ההפרדה. כאשר נגיע לגישה סבלנית ואקלקטית, נוכל להתקרב אל המקור האמיתי של הדת, שידוע כי "אין דת עליונה על האמת"¹.

האמנות

בספרו "האמן, החולם והלוחם – גשר אל הבלתי נראה", כותב פייר פאולין: "האמן הוא זה שבעבודתו הופך את הבלתי נראה לנראה. הוא חושף את היופי בכך שהוא נותן ברוחב לב את השראתו ואת כשרונו לשירות הכלל. הוא עושה זאת כמתווך, למען אלה שעדיין לא פתחו את לבם לקלוט את האור באופן ישיר"².

מלבד מקרים נדירים, ברור כי האמנות בת-זמננו רחוקה שנות אור מתפיסה זו. ברוב המקרים מוצגת האמנות כתערוכת של רגשות, יצרים, צללים תרבותיים, ובעיקר הצגתו המוגזמת של "האמן" על פני היצירה.

הצל תפס את מקומו של האור, המוזיקה הוחלפה ברעש ובקליפים פורנוגרפיים, שירות הכלל של האמן הוחלף בפולחן אישיות והחומרות דרסה את צורות היופי הקלאסי במרוץ אחר עשייה של דברים חדשים, "מתוחכמים", שאין אנו יכולים לעמוד על תכליתם.

במציאות העכשווית נדחקה האמנות היפה, מעוררת ההשראה, ואילו רודפי התהילה הפכו לאלילים מעוררי הערצה הנרדפים על-ידי התקשורת כדי לבדר את ההמונים. אין הכוונה להציג את הדברים בצורה קודרת, אלא לשקף את פני הדברים כפי שהם, ואף על פי שהרוב דוהר בדרך ללא כיוון, לכל אחד מאיתנו יש את חופש הבחירה להחליט לבחור בדרך עם תכלית.

האמנות היפה, מעוררת הטוב, והצורות האציליות המתחקות אחר האלוהי וההרמוני שבטבע, לא חלפו מן העולם. הן תמיד היו ולנצח יישארו, והנפש הצמאה, שדי לה מן הבורות, תמצא אותן ודרכן תתחבר אל היפה והאסתטי שבקיום האנושי.

הפוליטיקה

משל המערה של אפלטון מסמל בצורה יפה את תפקידו של הפוליטיקאי. המשל מתאר מערה ובה חיים אנשים האסורים בשלשלאות ומבטם מופנה לבטן המערה, וכל מה שהם מכירים הם הצללים והקולות של החיים מחוץ למערה הנופלים על הקיר הפנימי.

שם הם נולדים, גדלים ומתבגרים, וכל חייהם הם הצללים. אחד מאנשי המערה שאל את עצמו על האפשרות לקיום חיים מחוצה לה, ובחר לקרוע מעליו את השלשלאות ולחפשם. אז, לראשונה, פגש באופן ישיר את אור השמש וגילה מציאות מופלאה, ולמעשה לראשונה באמת חי.

כאשר חשב על מצוקתם של אנשי המערה, הקריב את עצמו וחזר ולחיות בה כדי לגאול את יושביה מן הבורות, כדי ללמדם על טיבם של החיים. אף על פי שנתקל בהתנגדות ואף בסיכון חייו, לא נסוג כיוון שידע כי הוא מחויב אל הכלל, ואינו יכול להתכחש לאמת ואל המעשה שנכון לעשותו. זהו האדם שאליו התייחס אפלטון כפוליטיקאי, שמחובתו לפעול לטובת הכלל, גם על חשבון נוחותו

זהו האדם שאליו התייחס אפלטון כפוליטיקאי, שמחובתו לפעול לטובת הכלל, גם על חשבון נוחות האישית.

האישית.

אין מדובר רק בדאגה חומרית וסוציאלית. אור השמש במשל מסמל את החיים הרוחניים שאליהם נחשף הפוליטיקאי, והם העיקר שאותו הוא מבקש להעביר. לכן המעשה הפוליטי נחשב למעשה קדוש, והפוליטיקאי חייב להיות מנהיג רוחני. תפיסה זו רחוקה שנות אור מהמעשה פוליטי המוכר לנו, שלמדנו לבוז לו בשל היעדר דוגמה אישית נאותה של "המובילים" ומושכי החוטים המנהלים את מדינות העולם, אותם כינה אפלטון "אדוני המערה".

חיי המערה הם נמשל לתרבות החומר שנהוגה גם בימינו, אך אין זה משנה את העובדה שלנו

² פייר פאולין, "האמן, החולם והלוחם – גשר אל הבלתי נראה", הוצאת אקרופוליס החדשה, 2013.

¹ הלנה פטרובנה בלבצקי, סיסמת האגודה התיאוסופית.

קדושה בכל

מאז ומתמיד שימשה המוזיקה כאמצעי לחבר את האדם אל עצמו, אל החברה שבה הוא חי ואל העולם הסובב אותו. אנו מזמינים אתכם למפגש מיוחד במינו, אשר בו נדבר על כוחה של המוזיקה ככלי רוחני ונחוזה את היופי וההרמוניה בשירי קדושה מתרבויות שונות, אשר סייעו לאדם להתחבר אל נשמתו ולבטא את הגבוה שבתוכו.

הרצאה על המוזיקה כגשר בין האדם לבין הרוח ולאחריה אנסמבל "אורפאוס" במופע של שירי קדושה מתרבויות שונות

24.4, יום ו', בשעה 12:00

מחיר כניסה: 50 ש"ח

סניף קריות

שד' גושן 83 קרית מוצקין טל' 04-8402660

מהן עומדת בפני עצמה, מנותקת מרעותה, אך ככל שעולים במעלה הפירמידה, הפערים מצטמצמים עד אשר הופכות הפאות השונות לכאורה לדבר אחד, והן נפגשות בקודקוד הפירמידה, הנקודה הגבוהה ביותר בה. התבוננות זו על הדברים מבקשת להמחיש את התפיסה שככל שמתבוננים על הדברים ממקום גבוה יותר, אפשר לראות את ההקשרים, את האחדות, את היופי, את הטוב ואת הצדק, ולראות שהם אינם יכולים להיות מנותקים זה מזה. כשם שכלל זה נכון לצורה גאומטרית, הוא נכון גם לאדם. כולנו מכירים את הצדדים הנמוכים והגבוהים של תודעתנו, וככל שנתמיד לפנות כלפי מעלה ולחפש בכנות את הטוב, את היפה, את האמיתי ואת הצודק במעשינו נהיה קרובים יותר למימוש התכלית. הבחירה בידינו.

ניתנה הזכות הבלעדית לבחור כיצד לחיות. אם גם בכך בוער הצורך הפנימי לחשוף את הצד הנסתר והנאצל של החיים מחוץ למערה, הילחמו כדי לשבור מעליכם את השלשלאות, את הרגליכם, את מלבושי הזיוף שלמדתם להתעטף בהם, וחפשו את אור השמש ולא את צילה. אם תהיו נחושים בחיפושכם, תמצאו!

העולם זקוק היום יותר מכול למנהיגות אמת, לאנשי דוגמה המסוגלים בראש ובראשונה להנהיג את עצמם, ובזכות זה להשפיע ולהוכיח שאפשר גם אחרת.

סיכום

נחזור לדמיין את הפירמידה מבסיסה ואת הפאות המייצגות את הדת, המדע, האמנות והפוליטיקה. הפאות נראות כאילו כל אחת

העולם במה

כששייקספיר ופילוסופיה נפגשים

ערב תיאטרון פילוסופי, מפתיע ומרתק בעקבות סוד קסמם של הגיבורים השייקספיריים.

הצגה משולבת בהרצאה

שחקן ומרצה: צחי גליק
במאי: נעם פלג
תרגום: דורי פרנס,
מאיר ויזלטיר ונעם פלג

< מוצ"ש, 28.3 20:00
< מוצ"ש, 25.4 20:00
< מוצ"ש, 16.5 20:00

מחיר השתתפות: 40 ש"ח

סניף תל אביב, רח' ריב"ל 5
טל' 03-5104426

מקום-טוב

השכרת כיתות
לימוד מאובזרות,
חדרי ישיבות,
אולם כנסים,
אולם תיאטרון,
דוג' וקליניקה

מקום-טוב בתל אביב
ריב"ל 5, 054-240-7222
www.makomtov.org.il
info@makomtov.org.il

פילוסופיה בדרך חיים

קורס מבוא

לימוד וחוויה המעניקים כלים מעשיים לחיים.

אנו מזמינים אותך לעשות צעד במסע מרתק לשינוי פנימי וחברתי העובר דרך תרבויות עתיקות וחוקר את מטרת היקום, תפקידו של האדם ואת חוקי הטבע הפועלים בעולם.

1. דע את עצמך

רמות ההכרה הקיימות באדם, על פי מורשת המזרח והמערב. מה זמני ומה נצחי בתוכנו?

2. קארמה יוגה – המעשה הנכון

הדרך להשגת החופש לפי ה"בהגודגיטה" – ספר החוכמה של הודו העתיקה וסיפורו המופלא של ארג'ונה הלוחם. גלגולי נשמות, דהרמה, קארמה, הצורך לזהות את המעשה הנכון והדרך להגשמתו.

3. בודהה והדרך לשחרור עצמי

ה"דהאמאפאדה" – תורתו של בודהה והאפשרות המעשית להבחין בין מציאות לאשליה, ולהשתחרר מהסבל.

4. לשמוע את "קול הדממה"

"קול הדממה" – ההוראות לצועדים בדרך על פי הבודהיזם הטיבטי. כיצד להתכונן למסע רוחני ולהתגבר על המכשולים הניצבים בדרך.

5. כלים לחיים – היום כמו בעולם העתיק

המושג "סדר" על פי כתביו של קונפוציוס. הערך העליון וה"מעלה", כאמצעים להשגת האושר על פי אריסטו. "מעאת" – מושג ה"צדק" ממצרים העתיקה, כיצד לממש את הפוטנציאל ולהשפיע על העולם.

6. האמן, המאוהב והפילוסוף – מי אתה?

שלוש הדרכים להתפתחות על פי פלוטינוס והתנועה הכפולה של הנשמה. מושג האחריות האינדיבידואלית בפילוסופיה של הסטואיקנים.

7. האור בקצה המערה

היציאה מחושך לאור ומבערות לחכמה, על-פי מיתוס המערה של אפלטון. מיהו פילוסוף, מיהו פוליטיקאי? מה תפקידם כיום?

8. צדק חברתי

הפוליטיקה כמדע העוסק בביטוי האתיקה בחברה. תפיסת הצדק והחינוך של אפלטון והמחלוקת בינו לבין אריסטו. מורשתו של פיתגורס – בית הספר האחרון למסתורין במערב.

9. צורות ממשל שונות

מהמלך – כהן ועד לאנרכיה, הצורות השונות לארגון המדינה והחברה המסורתית מול החברה המודרנית. לידתה של הדמוקרטיה ביוון העתיקה ומאפייניה הפילוסופיים.

10. הדרך למסתורין

התפקידים המסורתיים בחברות עתיקות – ילדות, בגרות וזקנה. הדרך למסתורין: חניכות שבטית, מיסטית ומאגית. המסתורין כתהליך חינוך שלם.

11. כשמיתולוגיה והיסטוריה נפגשות

ההיסטוריה כזיכרון העבר והמיתולוגיה ככלי המעניק לה משמעות וכיוון.

12. הסוד של הסמלים

הסמלים מאפשרים את הקשר לרעיונות מופשטים. דוגמא: עץ החיים בקבלה, הנו עץ של סמלים המבטאים רמות שונות באדם וביקום. באמצעותו ניתן ללמוד על תהליך הבריאה של האדם והעולם.

13. גלגל החיים

היוגות ההודיות, המעבר לעידן הדלי, האם הוא יוביל לרנסאנס רוחני? מה ניתן לצפות מה"עידן החדש", ומה הוא לא יהיה.

14. ניצוץ התודעה באדם

מהו האדם באמת – המיתוס של פרומתאוס ומשמעותו. מהו העתיד האנושי?

15. סיכום – איפה אנו ולאן ממשיכים?

סיכום הרעיונות המרכזיים והצצה אל לימודי ההמשך, המציעים את הצעד הבא לשינוי.

במהלך הקורס יתקיים מפגש של שיחות

אישיות עם המשתתפים וסמינר תרגילים חוויתיים.

הרצאות היכרות בכניסה חופשית

ותאריכי פתיחת קורסים באתר:

www.newacropolis.org.il

שזשנת פלאים

נירית ארכלי

אחריה. ניסח זאת יפה שאול טשרניחובסקי בשירו: "שזשנת פלאים ברוכת אל / פורחת לאיש ואיש / יש כל שנות חייו דורש לה / יש מוצא אותה חיש". הבה נדרוש בה גם אנו, וכששמם של אביב מאירה את דרכנו, נצא לנו לסיור בגן הפרחים של התרבות האנושית. פרחי הדובדבן, הנושרים מהעץ בטרם החלו לאבד מיופיים, סימלו עבור הסמוראי היפני את תמצית חייו של הלוחם – קצרים אך יפים

היה היה בסין הרחוקה איש דל ועני, אשר עבד קשה למחייתו והשתכר מטבע אחד לשבוע. בסוף השבוע היה האיש רוכש לעצמו במטבע שקיבל חצי כיכר לחם ופרח. שאלו אותו חבריו, "מדוע הינך מבזבז מחצית מכספך על פרח?". ענה האיש: "את הלחם אני קונה כדי שאוכל לחיות, אך את הפרח אני קונה כדי שיהיה לי בשביל מה לחיות". מקורות רבים מתייחסים אל הפרח כאל סמל למשמעות החיים ולחיפוש

ומלאי תהילה, חיים הנקטעים בשיאם אך מותירים אחריהם שובל ריחני ה"מברך את המין האנושי בבושם מעשיר חיים".¹ "פרחי הדובדבן של השנה / יודעים כי נגזר דינם / ופורחים בשלווה", כותב המשורר קינאו בשירו האחרון, באביב שבו עזב את העולם יחד עם פרחי הדובדבן של שנת מותו. סמל זה טבע חותם בה עמוק בנפש היפנית, עד כי על גבי מטוסי הקמיקזה שיצאו למשימות ההתאבדות במלחמת העולם השנייה צויר לא אחר מאשר פרח הדובדבן. **להצליח לחיות רגע אחד בשלמות ואז לנטוש את העולם באחת, מבלי להתמהמה או להביט לאחור – זוהי משמעות החיים.**

ההודים בחרו בלוטוס הלבן והאצילי כדי לסמל את מיטב תובנותיהם על החיים ומטרתם. כפי שעלי הכותרת של הלוטוס נותרים צחים וללא רבב אף על פי שהוא פורח בתוך הביצה, כך קיווה ההודי לחיות בתוך ביצת הקיום האנושי, מבלי שחטאי העולם והבליו יכתימו את תודעתו. **לטפח**

מנטל טהור, שאינו נכנע בפני כל פיתוי העולם הזה – ובכן, זוהי משמעות החיים. ומה אצלנו? "אשרי האוהב פרח אחד ויחיד", אמר הנסיך הקטן, "אם מישהו אוהב פרח, שבכל מיליוני הכוכבים יש רק אחד כמוהו, די לו להסתכל בכוכבים וכבר הוא מאושר. הפרח שלי נמצא שם באיזה מקום".² בתפיסה הנוצרית סימל הוורד את המבוכ המוביל את האדם אל עבר לבו שלו – המסע אל המרכז עלול להיות קוצני, אך היעד "מתוק כדבש עבור הדבורה". כמו הדבורה, אשר כוחות גדולים ממנה דוחפים אותה להגיע ולהאביק את הפרח, כך מטפס עולה הרגל בדרך המתפתלת, ללא סימני דרך מלבד קול לבו, המפציר בו להמשיך ולחתור פנימה עד שיתאחד עם

מושא אהבתו. עבור התרבות האירופאית סימל הוורד האדום את מתנת האהבה, **בין אם מדובר באהבת אישה או גבר ובין אם מדובר באהבת האל. לאהוב! – האין זו משמעות החיים?**

הרוזטה, אותו ויטראז' עגול יפהפה המופיע בקתדרלות הגדולות, היא פרח הצופן בתוכו את סוד החיים כמופע של צבעים וצורות, המבוסס על עקרונות מתמטיים הרמוניים. כאשר הוא מסודר בצורה הנכונה, יכול החומר לשקף את חכמת האל, בדיוק כפי שהזכויות הצבעוניות מעבירות דרכן את קרני השמש ושולחות אל חלל הכנסייה מסר שמימי המוקרן כמנדלה של אור.³ **להיכנס בסוד הטבע ולפענח את חוקיו, לתפוס את גאונות מעשה האל – אין ספק כי זוהי משמעות החיים.**

"פרח החיים" (הידוע כסמל קלטי, אם כי ככל הנראה מקורותיו עתיקים יותר) הוא פרח הבנוי כולו מצורה יסודית אחת – העיגול. בתוך תרשים גאומטרי זה נמצא גם את "זרע החיים", "עץ החיים", "פרי החיים" ואפילו "ביצת החיים", עולם שלם המורכב מאבן יסוד אחת.

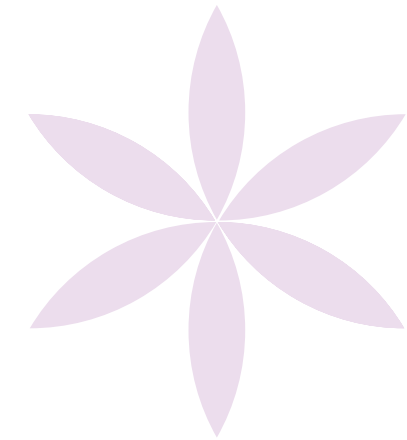

1 אינאזו ניטובה, "בושידו – נשמתה של יפן", הוצאת אסטרולוג, 2001

2 יואל הופמן, "אומרי שיר על סף המוות", הוצאת מודן, 2001

3 אנטואן דה סנט אכזופרי, "הנסיך הקטן", הוצאת עם עובד, 1979

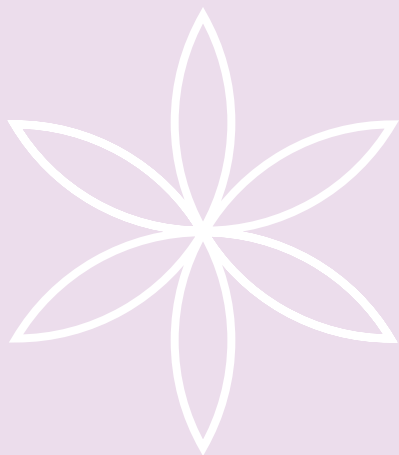
4 פרננדו שוורץ, "הסמליות והמסתורין של הקתדרלות" (הוצאה עצמית).

לגלות את אחדות החיים, להתבונן בשפע הצורות והצבעים המרכיבים את עולמנו ולזהות דרכם את החוק האחד – אולי באמת זוהי משמעות החיים.

אך הטיבטים מזהירים אותנו מן השיטוט השאנן בגן הפורח של החיים הארציים: "בפרוזדור זה הנשמה תמצא את פריחת החיים, אך תחת כל פרח שורץ נחש מפותל", מזכיר לנו "קול הדממה", טקסט טיבטי עתיק המיועד להולך בדרך, שלא ישכח את נטייתו של האדם להיקשר ליופים החיצוני של החיים, נטייה העולה לו לא פעם במחיר של איבוד הדרך המובילה אל משמעותם. כמו פרספונה וכיפה אדומה, שיצאו לקטוף פרחים ופגשו את צידם האפל של החיים (זו נחטפה אל ממלכת השאול וזו אל בטנו של זאב רעב), כך גם האדם התם, מסנוור מן הקרנבל הצבעוני של הנאות החיים, מאבד את דרכו לא אחת במבוך ולומד להכיר את הסבל שהביאו עליו תשוקותיו שלו. מספרים על אדם אחד אשר חיפשיו אחר סוד החיים הובילו אותו אל ארמונו של מלך שהיה ידוע בחכמתו הרבה. הגיע האיש אל המלך ושטח בפניו את שאיפתו. ענה לו המלך כי ישמח ללמדו את משמעות החיים, אך לפני כן ביקש ממשרתיו לקחת את האיש לסיור בארמון היפה על נפלאותיו. "רק דבר אחד", ביקש המלך, כשהוא מפקיד בידי האיש כפית מלאה מים – "קח את הכפית הזו איתך והחזר לי אותה מבלי שתאבד טיפה". כאשר שב האיש מן הסיור, שאל אותו המלך: "האם שמרת על המים שבכפית?". "כן, בוודאי", ענה האיש.

"יפה, ובכן ספר לי מה ראית בביקורך". "לא ראיתי דבר", ענה האיש, שכל מחשבותיו היו נתונות לשמירה על כפית המים. "ובכן, צא שוב לסיור", אמר המלך, "והפעם – הבט היטב בכל מה שתראה". כאשר שב האיש, ביקש ממנו המלך בשנית, שיספר לו מה ראה. "ראיתי גנים נפלאים, פרחים נדירים, ראיתי את חפצי החן היקרים שלך ואת הספרייה המפוארת שברשותך", ענה האיש. "יפה, והיכן המים שבכפית?". התבונן האיש בכפית שבידו, אך היא היתה ריקה... **"לחוות את כל נפלאות הארמון, מבלי לאבד טיפה של מים – זהו סוד החיים"**, אמר המלך. ייתכן, וייתכן כי נצטרך לפנות אל הפרחים בעצמנו ולבקש מהם לגלות לנו מה הם יודעים על משמעות החיים. בכל מקרה, נראה שמה שחשוב באמת הוא לדרוש משמעות ולא לוותר עליה. טשרניחובסקי ממשיך בשירו על השושנה ומוסיף: "ואוי לו לאיש לא הכיר בה / בדרכי חייו הוא. / טוב לו לו כבה נרו בו / וכנפל ירד בור". מה שווה בטן מלאה לחם אם אין לנו פרח אחד ויחיד לכמוה אליו? בעולם שמציע לנו שלל פרחים בעלי חיי מדף ארוכים, אך חסרי ריח – שווה להקדיש לכך רגע של מחשבה.

האביב. מתוך ניסיון חיינו, אנו מגלים שכדי להניע תהליכים ולצאת מאתגר או ממשבר, אפשר להפעיל כוח אדיר של שינוי ובריאה. זהו הכוח החזק בעולם: **כוח הרצון**. זהו כוח שאין דבר העומד בפניו. אנרגיה זו מתבטאת ומתגשמת בכוח של פריצה, כלומר ריכוז אנרגיה רבה לנקודה אחת בחלל ובזמן, כך שהיא תשבור את הקיר הפיזי, האנרגטי, הרגשי או המנטלי העומד מולנו.

הכוח הפורץ מתגלה לעינינו בדוגמה הצנועה של נבט צעיר אשר נמצא במעבה האדמה. הנבט נדרש לבקוע ולצאת החוצה דרך קליפת הזרע, ולאחר מכן לחצות דרך מעטה האדמה ולהגיע אל אור השמש. בתרבות הסינית האביב קשור לאלמנט העץ מתוך חמשת האלמנטים המסורתיים (עץ, אש, אדמה, מתכת ומים). אנרגיה זו קשורה לכוח החיות (ויטאליות), לכוח הפורץ ברכות, בגמישות ובנחישות. הנבט, המסמל אצל הסינים את אנרגיית האביב, מהווה עבורנו גם הוא השראה להתגברות על מחסומים. התנועה מתחילה מתוך החושך, מתוך מצב של אי ידיעה. שלב זה מלווה בפחדים, בספקות ובחששות – האם נצליח לשנות, מה יגידו עלינו, והאם הכיוון בו אנו רוצים לצעוד נכון עבורנו. הנבט פשוט נע ופורץ את הקליפה. אך לאחר שפרצנו מחסום פסיכולוגי או מנטלי בפעם הראשונה, עלינו להמשיך ולצעוד קדימה באותן רכות וגמישות אך בנחישות, שכן האתגרים אינם נעלמים ברגע.

מה נוכל לעשות אם ברצוננו לגייס את אנרגיית האביב הפורצת אל חיינו?

כדי להפעיל אנרגיה זו, עלינו קודם כל לסדר ולנקות. כפי שאנו מכירים במקורותינו את הניקיון לקראת סדר הפסח, ניקיון האביב מתקיים בארצות רבות בעולם. היכולת לנקות ולסדר, לבער את החמץ – כלומר להוציא ולשרוף את כל מה שמיותר בחיים שלנו, את מה שכבר אינו משרת אותנו – משאירה אותנו קלים ונקיים יותר. הסדר והניקיון מאפשרים לנו לפתוח חלל במקומות שבהם

עד לתקופת המשנה, ראש השנה היה בחודש ניסן. בני התרבות המסופוטמית של השומרים והבבלים (אירן ועירק של ימינו) חגגו באביב את ראש השנה, חג קציר החיטה, ובאירן חוגגים עד ימינו את ה"נורוז", ראש השנה הפרסי, שפירושו שמו הוא "היום החדש". בדומה, בסרי לנקה נחגג ראש השנה העתיק אף הוא בחודש אפריל, והוא מקושר לקציר ולפרייה.

אין מקריות בכך שהחגים והשמות שבהם השתמשו בני אדם לתאר תקופה זו של השנה קשורים להתחלה, לפרייה, ליציאה אל האור ואל הלידה מחדש. בני האדם זיהו את מחזוריות הטבע ואת האנרגיה המיוחדת המגיעה באביב. אנרגיה זו קשורה לכוח הבריאה, הזריחה וההתחדשות. זהו כוח של התחלות חדשות, של שמחה ושל נעורים. כאשר אנו צעירים, ב"אביב ימינו", הכול נראה אפשרי. החלומות שלנו נוכחים וקיימת התרגשות רבה מהגילויים שהחיים מציעים לנו.

אפשר לזהות גם מחזורים קטנים יותר של הצלחות וכישלונות, של אתגרים ושל בחירות. האנרגיה של האביב הקשורה להתחלה, יכולה לסייע לנו אם נשכיל להכיר אותה, בתוכנו כמו גם בטבע. כך נדע מתי וכיצד להשתמש בה, כדי להתחבר לכוח הפורץ המתחדש והמלבלב של האביב.

כדי לקלוט את מאפייני האנרגיה של האביב, עלינו לזכור מה מגיע לפנינו: החורף, המלווה בקור, בהתכנסות, בחוסר תנועה ובחשכה מתגברת. החורף מסמל את אותם רגעים בחיינו שבהם אנו נמצאים באתגר, במשבר או בסוג של "תקיעות" מנטלית או רגשית. האביב מביא עמו בחזרה את האור, את התנועה ואת השמש, המחממת ומאירה מחדש את הדברים ועוזרת לנו לצאת מאתגרים וממשברים שבהם בוססנו בחורף. אלו הרגעים של פריצה החוצה דרך המשברים שחווינו. אלגוריה נוספת היא הנעת תהליכים בחיינו שהסתתרו מתחת לפני השטח בחורף, ומתחילים להיוולד ולצאת אל האור עם בוא

קדימה, הסתערו!

סער עיצוני

מקור שמו של האביב בעברית קשור למילה אב, בכור וראשון – כלומר משהו ראשוני הקשור להבשלת הפירות והתבואה¹. באנגלית מקור המילה "Spring" מגיע מהפעולה לפרוץ קדימה, כדימוי לטבע אשר פורץ החוצה מתרדמת החורף. מקור נוסף של המילה נובע מפעולת הזריחה, הבריאה וההתגשמות.

מקור המילה הספרדית לעונה זו, Primavera, מקורה בלטינית "Tempus Primum", שמשמעה פעם ראשונה או העונה הראשונה². האביב הוא העונה שבמהלכה יוצא הטבע מתרדמת החורף שבה שהה במשך מספר חודשים. הצמחים נובטים ופורחים, האדמה מתחממת ועמה גם האוויר. בעלי חיים רבים מביאים את צאצאיהם לעולם והחיים מגיחים החוצה ונולדים מחדש.

תרבויות רבות ברחבי העולם ציינו בעונה זו את תחילת מחזור השנה. בלוח השנה העברי,

¹ אביב <http://he.wikipedia.org/wiki/אביב>

² מילון אטימולוגי מקוון – www.etymonline.com

הכבדות, הערפל והחשכה הגבילו אותנו קודם לכן. ההוצאה לאור של הלכלוך החיצוני, כמו הפנימי, מאפשרת לנו לזהות ולהכניס הכרה למקומות שהיו חשוכים עבורנו עד כה. האור המטהר מאפשר לנו לכוון את אותה אנרגיה של התחדשות.

לאחר שניקינו הקלילות מורגשת, כמו פרפרים לבנים המגיחים עם בוא האביב. תחושה זו מזכירה כלי נוסף שיכול לסייע לנו בהתמודדות עם משברים או עם אתגרים – הכלי של השמחה.

מצבים קשים גורמים לנו לרגשות נמוכים של עצב ודכדוך, לחוסר יכולת לנוע ולתחושת רפיון. לכן, כפי שממליץ לנו הספר "האגאקורה – מדריך הסמוראי": "כאשר פוגשים באסונות או בסיטואציות קשות, לא מספיק פשוט לומר כי אינך מתרגש מזה כלל. כאשר אתה פוגש בסיטואציות קשות, עליך לשעוט קדימה באומץ ובשמחה"³. בהתמודדות עם אתגרי החיים, אין די בהשקעת אנרגיה, שכן אם לא נצליח להעיר בתוכנו את השמחה האביבית, יהיה מאתגר מאוד להוציא את העגלה ששקעה בבוצ הדכדוך של עולמנו הרגשי.

באופן דומה, גם בחגיגות האביב אשר היו קשורות לאל דיוניסוס ביוון העתיקה, ידעו לרתום את השמחה, ואף יותר מכך, את ההתלהבות. משמעותו המילולית של האנתאוס (התלהבות) המיוחס לדיוניסוס, היא להיות אחד עם החוק. כלומר, ההתלהבות מאפשרת לאדם להתאחד עם כוח גדול ממנו בהרבה, כוחו של הטבע, של האלוהות, של החיים. כאשר אנו חווים התלהבות פנימית עמוקה, אנו מחוברים לעצמנו, זוכרים מי אנחנו ומהם החלומות שלנו ונזכרים מדוע שווה לקום בבוקר. במקביל, כאשר אנו מחוברים לעצמנו, אנו גם מחוברים לחיים, לעולם ולאלוהות. כוח זה של אנתאוס מאפשר

לנו להתעלות מעל אתגרי היום-יום, לשכוח את מגבלות האישיות שלנו ולפרוץ קדימה בשמחה. האנתאוס מאפשר לנו להתחבר למשפט עממי המשווין לשייטת 13: "כאשר הגלים מתחזקים, החזקים מתגלים", אשר משתלב היטב עם מסר נוסף מהמדריך לסמוראי: "בכל שיש יותר מים, כן הסירה גבוהה יותר". כלומר, ההתלהבות הפנימית מאפשרת לנו להעלות את ההכרה שלנו מעל

הגלים הגבוהים של סערות החיים. מצב זה מאפשר לנו לראות תמונה רחבה יותר, מעבר לאבק היום-יום אשר מסמא את עינינו. כאשר אנו מצליחים לשמור על מצב הכרה זה של התלהבות, גם הנחשולים החזקים ביותר של חיינו לא יצליחו להפיל אותנו. אלמנט נוסף הקשור לחגיגות של דיוניסוס, המופיע ביהדות בחג הפורים, כמו גם בקרנבלים באירופה ובדרום אמריקה, הינו שתיית יין או משקה אלכוהולי אחר. שתיית היין מאפשרת לנו להגיע למצב של "עד דלא ידע", כלומר להשקיט קולות פנימיים

המגיעים מעולם הרגשות והמחשבות שלנו, מהנפש ומהשכל, ומאפשרת לנו לשמוע את הקול הפנימי האמיתי שלנו, הקול ללא קול, אשר נקרא בטיבט: "קול הדממה". כאשר נמצאים במשבר או מתמודדים עם אתגר, הנפש והשכל שלנו מייצרים עבורנו מצבור אין-סופי של תירוצים, מדוע אנו לא יכולים. אנו מייצרים תבניות מנטליות מגבילות, רגשות אשר חוסמים אותנו מלפעול ועוד. לכן התרבויות השונות מזכירות לנו את היכולת לגעת מעבר לשכל ולרגש, לגעת במקום הפנימי והעמוק ביותר באדם. אין הכוונה להגיע למצב של שכרות או לעודד שתיית אלכוהול, אלא להיזכר בסמליות של שתיית היין, וכמובן לחוות, בעזרת החגים, כי היין מרדים את השכל שלנו, ומאפשר לנו להיות פחות מכווצים ופחות סגורים לעולם. מצב זה מאפשר לנו להיות בקשר עם החיים, לחוש קלילות ולעיתים להצליח אף לקלוט משהו שנמצא מעבר. משהו אשר נמצא תמיד בתוכנו ומסביבנו, אך השכל והרגש מכסים עליו. זהו אותו קול אשר עוזר לנו למצוא את הדרך בחשכה, הקול של הלב, אשר מאיר את החושך ומחזיר את האור. "אני שיכור ולא מיין", שר יוסי בנאי. האנתאוס קשור למצב פנימי הדומה לשכרות, אך זוהי שכרות פנימית. זהו הצעיר לנצח. זהו מצב פנימי אשר מאפשר לנו לרחף מילימטרים מעל לפני האדמה, בעודנו חיים את החיים כפי שהם. המצב הגבוה, מאפשר לנו לראות מראש

ההר את האתגרים והקשיים, לתפוס אותם בפרספקטיבה נכונה ובהירה יותר, של קרני שמש אביביות המחדשות את חיינו. זהו מבט אשר ממקם את אותם אתגרים בפרופורציה ומאפשר לנו לפרוץ דרכם כאשר הדבר נדרש. אני מזמין אותנו לנשום את האוויר הרענן של האביב, להרים את הראש מעל לטרדות היום-יום ולמצוא את הדרך כיצד להתחבר לכוח אדיר זה. כך נוכל לשוב ולהחזיר את אור הקיץ לעולמנו, שזקוק לו כל כך היום. קדימה, הסתער!

³ ימאמוטו טסונטומו, "האגאקורה – מדריך הסמוראי", הוצאת אסטרולוג, 2010

מסר של אהבה

לאורך ההיסטוריה האנושית, הביאו לנו אנשי רוח יוצאי דופן ממקומות שונים בעולם, מתרבויות שונות ובזמנים שונים, מסרים שכולם מבוססים על עקרון אחד – אהבה. האהבה, הכוח האדיר המסוגל לאחד אותנו עם האחר, עם עצמנו ועם העולם סביבנו. הצטרפו אלינו לסדרת הרצאות המביאה את סיפור חייהן של דמויות בולטות אלו, את תפיסת עולמן ועצותיהן לחיים מאושרים ובעלי משמעות.

בודהה – על אהבה כחמלה

יום ד' | 20:00 | 13.5.2015

דלאי לאמה – על אהבה ככלי לשינוי

יום ד' | 20:00 | 24.6.2015

ג'לאל א-דין רומי – על אהבה כאחדות

יום ד' | 20:00 | 8.7.2015

מחיר בניהלה להרצאה בודדת: 30 ש"ח

מחיר בניהלה לסדרה: 75 ש"ח

סניף תל אביב, רח' ריב"ל 5, טל' 03-5104426

מעבר לצילום... החיים

סדנה עם הפילוסוף פייר פאולין.

סדנה העוסקת בפילוסופיה של הצילום כאמנות החיים. כיצד להעביר סנטימנט או רעיון בצילום ובחיים? כיצד לקלוט את העיקר ולחיות על פיו? הסדנה מיועדת לכל אדם שרואה באמנות כלי לחיים עם משמעות.

יום ו', 27.3, 11:00-16:30

מספר המשתתפים מוגבל. יש להירשם מראש.

אתר האינטרנט של פייר פאולין | www.photos-art.org

סניף תל אביב, רח' ריב"ל 5, טל' 03-5104426

דרך האושר ומסתורי ממלכת בהוטן

חמישה מפגשים חוויתיים מעוררי השראה בעקבות האושר האנושי.

מסעו של פילוסוף והרפתקן אל תרבות נסתרת בהרי ההימלאיה.

דרך האושר ומסתורי ממלכת בהוטן

יום ו' 24.4 14:00

שיחות עם בודהה – מסע בין סבל לנהנתנות

יום ו' 5.6 14:00

טקסים, פולחנים ואמנות בודהיסטית

יום ו' 4.9 14:00

מנהיגות, נדירות וחינוך למסתורין

יום ו' 23.10 11:00

מסתורי החיים והמוות בבודהיזם הטיבטי

יום ו' 27.11 11:00

מחיר בניהלה להרצאה בודדת: 45 ש"ח

מחיר בניהלה לסדרה: 185 ש"ח

מחיר בניהלה ל-3 הרצאות: 120 ש"ח

סניף תל אביב, רח' ריב"ל 5, טל' 03-5104426

סודות היקום והבריאה

מי אני? מהיכן באתי ולשם מה? למה דווקא לכאן ועכשיו? מהו העולם הזה, ואיך אני קשור אליו? פעמים רבות אנחנו תופסים את עצמנו ואת העולם שבו אנו חיים כמוכנים מאלהם, וגם בנפרדים זה מזה. יום רודף יום ומצב אחד עובר למצב אחר. מה יקרה כשנעצור רגע להתבונן? סדרת הרצאות העוסקת בקשר שבין חקר העולם הסובב אותנו ויעודנו כבני האדם.

סודות האלכימיה

אלכימיה – מדע עתיק ונשכח, או דרך חיים?

יום ב' | 20:00 | 23.3.2015

גלגולי נשמות

מהו גלגול נשמות? מהי תכליתו?

יום ב' | 20:00 | 20.4.2015

בריאת העולם

מהו העולם שבו אנו חיים? כיצד הוא נברא?

והאם יש לבני האדם תפקיד בתוכו?

יום ג' | 20:00 | 26.5.2015

מחיר בניהלה להרצאה בודדת: 30 ש"ח

מחיר בניהלה לסדרה: 75 ש"ח

סניף תל אביב, רח' ריב"ל 5, טל' 03-5104426

ענת מולוידזון

כאשר הייתי בת שבע, נחשפתי לראשונה למושג שעד אז לא היה קיים בעולמי – שמנה. בגיל הזה לא היה לי עניין מיוחד בנושא, אבל עבור אחותי הגדולה היה זה נושא מרכזי. יש לי זיכרון ברור ומוחשי מישיבה משפחתית סביב שולחן האוכל, במהלכה מתנהלת שיחה של אמי עם אחותי ובה נזרקות המילים הללו לחלל האוויר ואני מנסה נואשות להבין על מה הן מדברות. שאלתי את אמי, מה זה "שמן"? מה זה "רזה"? וקיבלתי הסבר, הטוב ביותר שיכולתי לקבל באותו רגע. באותה נקודת זמן נוצרו בתודעתי שני מושגים שלא היו קיימים לפני כן. למדתי שיש דבר שנקרא "שמן" ויש דבר שנקרא "רזה", ויתרה מזאת, ואולי חשוב עוד יותר, נולדה אצלי גם משוואה והיא: שמן = לא טוב, רזה = מצוין. מילים אלו, שמן, רזה, שמנמנות, לא היו קיימות בעולמי לפני כן. לעובדה זו יש משמעות עמוקה הרבה מעבר להיקף אוצר המילים שהיה לי בגיל שבע. ברמה העמוקה יותר, עד אותו הרגע למראה הפיזי לא הייתה משמעות מבחינתי. לא מדדתי אנשים על פי גודלם או קטנותם, ולא ייחסתי לכך כל חשיבות.

ממרחק של זמן אני יכולה לומר שזה היה רגע לידתה של "אני" השמנה. הוריי הציגו לי את העולם כפי שהתקיים ומתקיים עד היום, ואני גדלתי לתוך התפיסות האלו ולתוך המוסכמות האלו כנערה והיום כאישה, אשר לא הוגדרה ואינה מוגדרת בשום מקרה כרזה.

BMI – Body Mass Index הוא המדד המקובל היום למדידת עודף משקל. הוא מחושב מהמשקל בק"ג המחולק בגובה ואז נכפל בריבוע. באופן זה מתקבלת ההחלטה אם אדם מקוטלג כשמן או רזה.

טבלת ה-BMI פותחה על-ידי ד"ר לואיס דבלין, שהיה ביולוג וסטטיסטיקאי ראשי בחברת ביטוח אמריקנית בשנות ה-60. אותו ד"ר התבקש לחקור את מה שכל חברת ביטוח מבקשת לחקור – לאן הולך הכסף. מידע זה אמור היה לסייע לחברת הביטוח להחליט על גובה הפרמיה עבור לקוחותיה. אותו מדד נועד להיות כלי אשר ינבא את אחוזי התמותה וד"ר דבלין בחר לקשור את אותם אחוזים עם נושא המשקל. זאת, למרות שבימינו קיימים מחקרים רבים המצביעים על כך שיש אנשים בעלי עודף משקל אשר ממצאי הבדיקות שלהם טובים ומצביעים על בריאות גבוהה, ואילו אנשים רזים יכולים להיות במצב בריאותי ירוד ביותר. בכל זאת, מאותו רגע נכנס מדד ה-BMI כמדד רלבנטי שקבע את גובה הפרמיה של המבוטח. מבוטחים ששקלו יותר שילמו פרמיות גבוהות יותר, ואם הם הפחיתו ממשקלם, הפרמיה פחתה בהתאם.

למעשה, מדד אשר התגבש בעקבות אינטרסים כלכליים לחלוטין, מגדיר מאז עבורנו מהו הדבר הבריא והיפה ביותר. טבלת ה-BMI יצרה סיטואציה מעניינת, שבה אוכלוסייה מסוימת הלכה לישון לילה אחד כשהיא נתפסת כנורמלית, וקמה בבוקר שאחרי תחת ההגדרה – שמנה.

אם נבחן את העבר, נראה שבאירופה הקלאסית לפני שתי מאות, "אני" השמנה הייתה נחשבת ליופי המושלם בהתגלמותו. הקימורים והבשרנות נחשבו לסמל של בריאות וחיוניות, בדיוק ההיפך מהאופן שבו הם נתפסים היום. העובדה שמדד כלשהו יכול להשתנות באופן שרירותי, יכולה להיות סימן עבורנו שאין בו אמת ממשית. זוהי מוסכמה חברתית שנולדה בשלב מסוים, ותשתנה, ככל הנראה, במצב חברתי אחר. למה? כי אנחנו חיים בעולם של אפנות אשר משתנות כל הזמן, מוסכמות המשתנות כל הזמן, מדע המשתנה כל הזמן.

יש לי היכרות עמוקה וארוכה שנים עם הטבלה הזו. אני זוכרת אותה היטב מרגעים מסוימים בגיל ההתבגרות. מתאמצת להתאים את עצמי אל המספרים, מנסה להיכנס לתוך

גבולות של מה שנחשב "הנורמה" ומתוסכלת עד כדי דיכאון לגלות עד כמה אני רחוקה. הרבה סבל, כאב ואנרגיות מבוזבזות.

נושא המשקל הוא עיסוק מרכזי מאוד בעידן שלנו. מחצית מאוכלוסיית כדור הארץ סובלת ממה שכבר מוגדר "מגפת ההשמנה", בעוד המחצית השנייה גוועת ברעב. הפרעות האכילה מככבות בסטטיסטיקות ושיעור האנשים הסובלים מהן עולה משנה לשנה. מרבית הנשים ואחוז לא מבוטל של הגברים אינם מרוצים מהאופן שבו הם נראים והיו רוצים להפחית ממשקלם. תעשיית הדיאטות היא אחת מהתעשיות הרווחיות ביותר בזמננו, החל מקבוצות תמיכה, דרך אבקות וכדורים למיניהם וכלה בניתוחים. כיום דוגמניות נדרשות לעמוד בסטנדרטים לא הגיוניים, בעוד ילדות לומדות מתעשיית האפנה שאידיאל היופי משמעו להיות רזה בצורה קיצונית. אפילו שחקנים, זמרים ואמנים אינם נשפטים עוד רק על פי טיב כישרונם (אם בכלל), אלא לפי צורתם החיצונית.

הנטייה שלנו לשפוט על סמך מראה חיצוני לא באה לידי ביטוי רק בהקשר של תפיסת הגוף והבנת אידיאל היופי. למעשה, אנו ממהרים להסיק מסקנות ולקבוע את איכות האחרים ואיכות עצמנו לרוב על סמך קריטריונים חיצוניים, שטחיים וזמניים. אנו ממהרים לשפוט את האחר על סמך יכולת כזו או אחרת, מקצוע כזה או אחר, תואר כזה או אחר. אנו ממהרים לדחות את השונה, המוגבל, האחר, ולמעשה את כל מה ששונה מאיתנו או ממה שאנו חושבים שכולנו אמורים להיות.

בכל התרבויות העתיקות ניתן למצוא תפיסות המצביעות על כך שכל מה שאנו רואים בעולם הממשי, כל מה שאנו נוגעים בו ומודדים אותו, הוא רק הצל של האמיתי, של הבלתי מדיד. הדבר האמיתי על פי תפיסות אלו, הוא הרוח. אותה אניגמה שאין לנו יכולת להוכיח, לגעת בה, להכניס אותה לטבלת מדדים סכמטית, ויש לנו רק הזכות, לעתים, לחוות אותה. מיתוס המערה של אפלטון הוא אחד המיתוסים

הפשוטים והחזקים ביותר, אשר מתאר רעיון זה. המיתוס מתאר חברה של אסירים, החיים בתוך מערה במשך כל חייהם. מחוץ למערה מתרחשים החיים. אנשים, צמחים וחיות. האסירים נאלצים לשהות במערה כשגבם מופנה לפתח המערה, כאשר בינם לבין הפתח יש מקור אור. החיים שבחוץ מטילים צללים על הקיר שהם בוהים בו, והרעשים של החיים נשמעים עבורם כקולות עמומים ובלתי ברורים. במשך שנים על שנים הם חושבים שהאמת היא הצללים והקולות העמומים, והם מפחדים. מפחדים לצאת אל האור, לנתק את עצמם מאותן שלשלאות.

האם ההגדרות שלנו אינן אותן שלשלאות בדיוק? אתה שמן, אתה נמוך, אתה גבוה, את רזה, אתה קטן מדי, אתה גדול מדי, אתה דיסלקט, אתה נכה, אתה לא יפה מספיק, אתה לא עשיר מספיק, אתה לא יכול, לא מסוגל, לא מתאים ועוד ועוד.

אולי זה הזמן להסביר למה בחרתי לכתוב "אני" השמנה לאורך מאמר זה. שמנה הוא שם תואר. אבל אין לשם התואר הזה, כמו לכל שם תואר אחר, קשר לזהותנו האמיתית. אין לו קשר להגדרת האני שלנו. לכן אני אינני שמנה. "אני" השמנה היא רק זהות שאימצתי במהלך הדרך. זהות שפעמים רבות הגבילה אותי מאוד, שהייתה עבורי תירוץ לא לעשות דברים מסוימים, שהייתה כלי לאחרים לזלזל בי או לדחות אותי. למעשה, אותה זהות היא כמו בגד שאנחנו לובשים. כי אני היא הרבה יותר משם תואר אחד. למעשה, האני אינו קשור לשם תואר בכלל. הזהות האמיתית שלנו מופשטת הרבה יותר, רחבה ובלתי נראית ממה שאנו מסוגלים לדמיין. "אני" השמנה, היא רק הצל של האני האמיתי.

כמובן שאינני מעודדת אכילה לא מאוזנת, אשר אין בה הכרה, הנעשית ללא הקשבה עצמית וללא רסן. אינני מעודדת אכילת מזון שאינו מיטיב או בריא עבורנו. בריאות היא דבר חשוב. טיפוח גופנו, השמירה עליו, הזנה נכונה ופעילות גופנית, כל אלה יכולים להיות ביטוי של אהבה עצמית ורצון

להעניק לגופנו את מה שהוא צריך, כדי שנוכל לתפקד ולבוא לידי ביטוי בעולם.

אך השאלה היא, מהו המנוע? האם אני מונע או מונעת מתוך רצון עז לרדת במשקל רק לשם הירידה במשקל? האם אני מנסה להתאים את עצמי לסטנדרטים פלסטיים חיצוניים וחומריים? האם אני שלמה עם עצמי, או שאני מושפעת מהמסרים החברתיים והתרבותיים שאני מקבלת? האם אני מסוגלת להסתכל על אנשים ולראות את מי שהם באמת, ולא את צבע עורם, דתם או חוסר מושלמותם?

היציאה מהמערה היא תהליך ממושך, ארוך טווח וחזרתי, אשר עלינו לבצע לאורך כל ימי חיינו. תמיד יהיה פחד כזה או אחר שמגביל אותנו, או הרגל כזה או אחר שמשאיר אותנו במקום.

המפגש עם החכמה העתיקה יכול לאפשר לנו לגלות עולם אחר. עולם בלתי נראה, עמוק ונצחי אשר דורש מכל אחד מאיתנו בכל יום מחדש לשאול את עצמנו – מי אני? מה יש לי לתת לעולם? איך אני יכולה לאהוב את עצמי ואת כל מי שסובב אותי יותר?

זהו עולם שיכול ללמד אותנו שלבני האדם יש משמעות רחבה יותר מאשר צבע עורנו או היקף המותניים שלנו. אנו לא זיהים, ואיננו אמורים להיות זיהים, אבל כולנו פנים של אותו הדבר. אם נוכל לזכור זאת ולאהוב את עצמנו, נוכל לאהוב את האחר מעט יותר. אם נראה את עצמנו יותר מבפנים, נוכל לראות גם את האחר מבפנים. לראות כמה בלתי מוגבלים אנו באמת.

אולי זו המתנה הגדולה ביותר והטובה ביותר ש"אני" השמנה נתנה לי. היא אילצה אותי לגלות את היופי האמיתי והנצחי שקיים בפנים, בתוכי ואצל האחר.

יש לנו את האפשרות היום, כאן ועכשיו להתנתק מהשלשלאות ולהתחבר לאותם ערכים עתיקים ונצחיים. אני מזמינה אתכם לצאת מהמערה, למקום שבו המהות שלכם ויכולתכם להתפתח ולהיות בני אדם טובים יותר חשובה בהרבה מהמראה שלכם, מגילכם, מצבע עורכם, מהמקצוע שלכם או מכל מגבלה כזו או אחרת שאתם חושבים שיש לכם. את זה לימדה אותי "אני" השמנה.

אקרופוליס החדשה

פילוסופיה · תרבות · התנדבות

סניפי אקרופוליס החדשה בישראל

סניף אשדוד
רח' דקר 26 ב'
טל' 08-8506226

סניף גבעתיים
רח' יצחק שדה 7 פינת רח' גולומב
טל' 03-5445115

סניף חיפה
שד' הנשיא 86 (מול מלון דן ברמל)
טל' 04-8381610

סניף ירושלים
דרך בית לחם 46, פינת יפתח 2
טל' 02-6221399

סניף כפר סבא
רח' ויצמן 89
טל' 09-7665799

סניף קריות
שד' גושן 83, קריית מוצקין
טל' 04-8402660

סניף ראשון לציון
רח' תרמ"ב 22 (בצמוד לתחנה המרכזית הישנה)
טל' 03-9561002

סניף תל אביב
רח' ריב"ל 5
טל' 03-5104426

פילוסופיה

תוכנית לימודים אחידה בכל סניפינו ברחבי העולם שמקורה בלימודים שהתקיימו בבתי ספר של חכמה בתקופות שונות בהיסטוריה.

תרבות

אנו יוצרים אמנות ועוסקים בה ככלי על מנת לגעת בלבותיהם של האנשים, לעורר ולהזכיר לאדם מיהו ומה הוא יכול להיות.

התנדבות

קבוצת המתנדבים שלנו מקיימת פעילויות למען הסביבה והקהילה, המתבססות על ערכי הנדיבות, הסובלנות והאחוזה. גם מי שאינו חבר באקרופוליס מוזמן להצטרף לפעילויות השונות.

www.newacropolis.org.il
info@newacropolis.org.il

עקרונות אקרופוליס החדשה

1. קידום אידאל של אחווה בינלאומית המבוססת על כיבוד המעלות האנושיות, ללא הבדל של גזע, מין, תרבות, דת, מעמד סוציאלי וכדומה.

2. טיפוח אהבת החכמה דרך הלימוד ההשוואתי של הפילוסופיות, הדתות, המדעים והאמנויות, במטרה לקדם את הידע על האדם, על חוקי הטבע ועל חוקי היקום.

3. פיתוח הטוב ביותר שבפוטנציאל האנושי, תוך קידום הגשמת האדם כפרט ושילובו בחברה ובטבע כגורם אקטיבי ומודע, למען שיפור העולם.

אנו מוצאים שהתשובות לשאלות המשמעותיות ביותר שכל אדם פוגש בתוך לבו ובמעמקי נשמתו, הן אותן התשובות שמצאו מחפשי הדרך מאז ומעולם. המערביים והמזרחיים - כולם ביקשו להיות תלמידים של החיים. הדרך של תלמידי החיים היא אוניברסלית. החכמה אנושית שייכת לכולם. אנו מבטאים זאת הלכה למעשה באמצעות שלושה צירים: פילוסופיה, תרבות והתנדבות.

אקרופוליס החדשה הינה ארגון

לפילוסופיה מעשית כדרך חיים, אשר הוקם בשנת 1957 בארגנטינה ופועל כיום בלמעלה מ-60 מדינות ברחבי העולם. בשנת 1986 נפתח הסניף הישראלי הראשון, על-ידי מר פייר פאולין. כיום לומדים באקרופוליס החדשה בארץ מאות אנשים הפועלים ותורמים לחברה ב-8 מרכזים.

אקרופוליס החדשה אינה שייכת לשום

דת, אינה מעורבת בפעילות פוליטית, וכל אדם יכול לקחת חלק באופן חופשי בפעילויותיה. הפעילות שלנו מתקיימת בשלושה שלבים, בהם אפשר להשתתף לפי העדפה והתאמה:

שלב 1 - כל מי שמוצא עניין בלימודים, ובוחר ללמוד את הנושאים הנלמדים בקורסים ובהרצאות שלנו.
שלב 2 - מי שבוחר להיות חבר בארגון, כדי לקחת חלק בפעילויות התרבות וההתנדבות, ולחיות את הפילוסופיה כדרך חיים.
שלב 3 - מי שמבקש לא רק להיות פילוסוף, אלא להיות תלמיד. כלומר, לעשות תהליך אישי של עבודת מורה-תלמיד כפי שהיה נהוג בבתי הספר העתיקים.

**”הדרך הטובה ביותר לשפר את
העתיד היא לחזק את ההווה, לכבד
אותו, לעבוד קשה עבור עולם חדש
וטוב יותר”**

**חורחה אנג'ל ליברגה ריצי,
מייסד אקרופוליס החדשה**

